

РЕШЕНИЕ

№ 1001

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 24.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **11572** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл. 197, ал. 2 ДОПК, вр. с чл. 121 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], Столична община чрез законния си представител А. Г. П., ЕГН: [ЕГН], срещу Решение № ПО-109/27.10.2021 г., издадено от директора на ТД на НАП-С., на основание чл. 197 ДОПК.

С обжалваното по делото решение е оставена без уважение жалба № 34-00-279/21.10.2021 г. по описа на ТД на НАП С. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № 7300/08.10.2021 г., издадено от Р. М. – на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП С., Дирекция „Събиране“, издадено на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, като с жалбата се иска спорът да бъде решен по същество и да бъде отменено и постановлението за наложени обезпечителни мерки.

Настоящата жалба е от 11.11.2021 г., а Решение № ПО-109/27.10.2021 г. е връчено на 08.11.2022 г. по електронен път. Приложен е документ за държавна такса в законоустановения размер от 50 лева. Жалбата е редовна по смисъла на чл. 149, вр. чл. 145 и чл. 144, ал. 2 ДОПК, и също така допустима като подадена в указания 7-дневен срок за обжалване по чл. 197, ал. 2 ДОПК.

Развитите в жалбата оплаквания са за необосновано, немотивирано и постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон на актуваното решение. Твърди се, че фактическите основания за издаването на Постановлението за налагане на

предварителни обезпечителни мерки са сведени до общото указание, че събирането на задължения за данъци значително ще се затрудни. Навеждат се твърдения, че липсва аргументация защо публичния изпълнител е избрал именно запор на вземания от НАП, както и как точно неналагането на конкретната обезпечителна мярка би затруднило събирането на предполагаемите задължения. Освен това наложените обезпечителни мерки са довели до сериозно възпрепятстване на нормалното функциониране на дружеството и не съответстват на обезпечителната нужда. Твърди се, че дружеството притежава редица активи, в това число стоки, за които органа по приходите е бил наясно. Иска се отмяна на решението и отмяна на постановлението за налагане на обезпечителни мерки.

В съдебно заседание, жалбоподателят – [фирма], редовно уведомен при условията на чл. 137, ал. 7 АПК, не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – Директора на ТД на НАП – С., редовно уведомен при условията на чл. 137 ал.7 АПК, се представлява от юрисконсулт Е. К., редовно упълномощена, оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Желает решението и потвърденото с него постановление да бъдат оставени в сила. Подробни съображения в тази насока развива и в представените по делото писмени бележки. Предявява възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, в случай че се претендира такова, и в случай че е по-голямо от минималния размер. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, при условията на чл. 142, ал. 1 АПК, вр. с чл. 188 ГПК, при за установено следното:

С искане за предварително обезпечаване на задължения № Р-22221421005564-039-001/08.10.2021 г. органът по приходите при ТД на НАП С. е отправил мотивирано искане за налагането на предварителни обезпечителни мерки. С постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № 7300/08.10.2021 г. публичния изпълнител при ТД на НАП- С. е наложил запор за обезпечаване на бъдещо публично вземане на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 204 от ДОПК върху парични средства в размер на 156615.54 лв., собственост на А. Г. П. с [фирма], подлежащи на възстановяване и изплащане от ТД на НАП С..

Постановлението за налагане на обезпечителни мерки е връчено по електронен път на 18.10.2021 на жалбоподателя.

На 21.10.2021 година, дружеството- жалбоподател депозира жалба срещу издаденото постановление за налагане на обезпечителни мерки, а с Решение № ПО-109/27.10.2021 г., директора на ТД на НАП-С. оставя без уважение жалбата на дружеството.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд-София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.197,ал.2 ДОПК от процесуален представител на

легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

В съответствие с предвиденото в чл. 121 ДОПК, публичният изпълнител е издал постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки по мотивирано искане на орган по приходите – в условията на обвързана компетентност, като по този начин е спазена предвидената процедура. Видно от данните и доказателствата за установено имуществено състояние на ревизираното лице, представени по делото, както и посочени в искането за предварително обезпечаване на задължения, юридическото лице не разполага с достатъчно декларирано движимо и недвижимо имущество, лишено от тежести, годно да обезпечи публичното задължение в процес на установяване.

В разпоредбата на чл.197,ал.3 ДОПК са визирани предпоставките, с които съдът следва да се съобрази при преценка законосъобразността на наложените обезпечителни мерки - наличие или липса на представено от длъжника обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, наличие, респективно отсъствие на изпълнително основание и спазени ли са изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл.121,ал.1 и чл.195,ал.5 ДОПК.

В настоящия случай, събраните по делото доказателства, сочат, че с Постановлението на Публичен изпълнител са наложени обезпечителни мерки - заповест за обезпечаване на бъдещо публично вземане на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 204 от ДОПК върху парични средства в размер на 156 615.54 лв., собственост на А. Г. П. с [фирма], установени с А. № П-22221421160602-004-001/07.10.2021 г., подлежащи на възстановяване и изплащане от ТД на НАП – С..

Налагането на обезпечителни мерки е заложено правомощие на публичния изпълнител в чл.121, ал.1 ДОПК. Обезпечението представлява едностранно властническо правомощие, изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество. Като всяко властническо правомощие, ограничаващо длъжника от ред негови права, обезпечението се налага при стриктно спазване на определена в закона/ДОПК/ процедура, предпоставки, срокове и органи. В чл. 195, ал. 5 ДОПК е предвиден специален ред за налагане на обезпечителни мерки и то предварителни, когато са налице установяеми вземания. Целта на предварителните обезпечителни мерки е именно да се предотврати извършването на сделки и действия с имуществото на ревизирания субект, което би затруднило събирането на предполагаемото вземане.

От събраните доказателства е установено, че обезпечителни мерки са наложени с цел да бъде предотвратено извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице при съществуваща опасност от затруднено събиране на предполагаемия размер на задължението- 358980.24 лева. Наложениите обезпечителни мерки са изцяло до размера на очакваните публични задължения. В този смисъл и поради фактът, че предполагаемият размер на задължението е в особено голям размер, обезпечителните мерки са подходящи и съответстват на обезпечителната нужда. Видно от данъчно-осигурителната сметка, търговската и счетоводната документация и останалите налични по делото данни, единствената възможност за налагане на предварителни обезпечителни мерки е наложената – заповест на банкова сметка. По делото не са представени доказателства за обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа или пък готовност да се

представи друг вид обезпечение.

Ако дружеството-жалбоподател е в невъзможност да упражнява дейността си то има две възможности- да предложи друг вид обезпечителна мярка и да поиска на основание чл. 229 от ДОПК разрешение за неотложни плащания.

Настоящата съдебна инстанция намира, че обезпечителната мярка- заповест за обезпечаване на бъдещо публично вземане на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 204 от ДОПК върху парични средства в размер на 156615.54 лв., собственост на А. Г. П. с [фирма], установени с А. № П-22221421160602-004-001/07.10.2021 г., подлежащи на възстановяване и изплащане от ТД на НАП – С. е правилно наложена и същата съответства на обезпечителна нужда.

Съдът счита, че твърдението на жалбоподателя, че постановлението е издадено при липса на мотиви е неправилно.

В разпоредбата на чл.196, ал. 1 ДОПК са посочени реквизитите на Постановлението за налагане на обезпечителни мерки, които след извършване на формална проверка, съдът намира за налични. Съгласно сочената разпоредба, Постановлението се издава в писмена форма и съдържа: името и длъжността на органа, който го издава, наименованието на акта, номера и датата на издаването му, фактическите и правните основания за издаването му, наименованието, идентификационния номер, адреса за кореспонденция и постоянния адрес, съответно седалището и адреса на управление на длъжника, размера на публичното задължение и лихвите, вида на обезпечителната мярка и имуществото, върху което се налага, забрана за разпореждане с имуществото, върху което е наложена обезпечителната мярка, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва постановлението, датата на издаване и подписа на органа, който го е издал, с означение на длъжността му. От така очертаната разпоредба е видно ,че законодателят не е поставил нарочен реквизит- мотивиране на постановлението.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган - това е Директорът на ТД НАП- С., на когото изрично по силата на чл.197 от ДОПК е предоставено правото да разглежда жалби срещу действията на публичен изпълнител. Наред с това между страните няма спор, а от приложените по делото доказателства се установява, че лицето Е. Н. заема длъжността Директор ТД на НАП-С..

Решението е издадено в писмена форма с посочено фактическо и правно основание за издаването му. Неоснователен е доводът на дружеството-жалбоподател, че решението не съдържа фактическо и правно основание за издаването му, защото в самото решение ясно и недвусмислено са посочени както фактическите основания, така и съответното правно основание. При издаването му, директорът на ТД на НАП- С. е спазил процесуалноправните разпоредби на ДОПК и материалноправните разпоредби на ДОПК.

Воден от горното и на основание чл.197,ал. 3 и ал. 4 ДОПК, Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], Столична община чрез законния си представител А. Г. П. срещу Решение № ПО-109/27.10.2021 г., издадено от директора на ТД на НАП-С. с което е оставена без уважение жалба № 34-00-279/21.10.2021 г. по регистъра на ТД на НАП С. срещу Постановление за налагане на предварителни

обезпечителни мерки с изх. № 7300/08.10.2021 г., издадено от Р. М. – на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП С., Дирекция „Събиране“, издадено на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], Столична община да заплати на директора ТД на НАП- С., [улица], сумата от 300 (триста) лева-юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл.197,ал.4 ДОПК.

Съдия: